

עפ"ג 20106/04/14 - מיכאל וייסמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 יוני 2014

עפ"ג 20106-04-14 וייסמן נ' מדינת

ישראל

לפני

כב' השופט אברהם טל, נשיא - אב"ד

כב' השופט צבי ויצמן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מיכאל וייסמן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד יוסי זילברברג

ב"כ המשיבה עו"ד אנה אבידוב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 27578-04-13 (בימ"ש השלום בראשל"צ) בעבירות של סחיטה ואיומים שהשמיע במספר הזדמנויות כמתואר בכתב האישום המתוקן ובעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין, ונדון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ל-7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ולתשלום פיצוי למתלון בסך 3,000 ₪.

הערעור מכון כלפי עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו, כי שגה בימ"ש קמא כאשר לא אימץ הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים עובר להודאת המערער בכתב האישום המתוקן, לפיו תבקש המאשימה להטיל על המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וב"כ המערער יבקש להטיל על המערער 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כך במיוחד לאחר שהתקבלה חו"ד הממונה על עבודות שירות, לפיה המערער מתאים לרצות מאסר בעבודות שירות.

ב"כ המערער איננו מתעלם מכך שהסדר הטיעון הותנה בקבלת תסקיר חיובי בקשר למערער, אך טוען כי כל הנתונים אשר שימשו את שירות המבחן, בעקבות שיחה קצרה שנערכה בין קצינת המבחן למערער, שלא להמליץ המלצה טיפולית לגביו, היו ידועים למאשימה עובר לקבלת התסקיר, ומשכך אין בהעדר המלצה טיפולית כדי למנוע את קבלת

עמוד 1

ב"כ המערער טוען, כי הגם ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגבי המערער, הרי בסיפא התסקיר המליץ שירות המבחן על ריצוי מאסר בעבודות שירות שיפחית את הסיכון להישנות עבירות מצדו של המערער.

ב"כ המשיבה תומכת בגזר הדין של בימ"ש קמא ומבלי שהיא מתעלמת מהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים עובר להודאת המערער בכתב האישום המתוקן, היא טוענת כי לא התקיימו תנאים משמעותיים לקיומו של הסדר הטיעון, שכן המערער לא לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שירות המבחן העריך כי לא נתן לשלול סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המערער ולא המליץ המלצה טיפולית לגביו.

באשר לטענת ב"כ המשיבה בדבר העדר שיתוף פעולה בין המערער לשירות המבחן, טוען ב"כ המערער, כי גם אם שירות המבחן לא המליץ על שיתוף פעולה עם המערער בעתיד, שכן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו, אין בכך כדי לגרוע משיתוף הפעולה בין המערער לבין שירות המבחן במהלך הכנת התסקיר.

עיון בהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מעלה כי הצדק עם ב"כ המשיבה ועם בימ"ש קמא בכל הקשור למשמעות שניתנה להסדר הטיעון, אשר המערער לא עמד בתנאיו, בכל הקשור להמלצת שירות המבחן.

הסדר הטיעון בין הצדדים הוצג ע"י ב"כ המאשימה, ואושר ע"י ב"כ המערער בביהמ"ש קמא כדלקמן: "הגענו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה וירשע בעובדות כתב האישום המתוקן. יופנה הנאשם לשירות המבחן וח"ד ממונה עבודות שירות. ככל שהתסקיר יישא אופי חיובי, דהיינו יצביע על נטילת אחריות, שיתוף פעולה ככל שיידרש והעדר מסוכנות, תעתור המאשימה לעונש של 5 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות בגין תיק זה וכן הטלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים ת"פ 09-11-30993 באופן שחודשיים ירוצו בחופף וחודש במצטבר, כך שסה"כ ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואילו הסנגור יטען לעונש של שלושה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות והפעלת מאסר על תנאי האמור בחופף כך שירצה סה"כ 3 חודשי עבודות שירות.

כמו כן מוסכם על הצדדים כי יושת על הנאשם מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות וסכין, קנס ופיצוי למתלונן. במידה והתסקיר יהיה שלישי באחד הפרמטרים הטיעון יהיה פתוח".

עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש לביהמ"ש קמא ואשר צורף להודעת הערעור מעלה כי מדברי המערער לקצינת המבחן עולה כי גדל במשפחה נורמטיבית, לאחר עלייתה ארצה חלה ירידה מסוימת ברמת חייה, הוא גילה קשיי למידה במסגרת הלימודית, עזב את בית הספר בגיל 15 והחל להסתובב עם נערים גדולים ממנו שהשפיעו לרעה על התנהגותו וגררו אותו לנהל אורח חיים שולי, שכולל ביצוע עבירות רכוש ואלימות לצד שימוש בחשיש.

על הרקע המתואר, החל המערער להסתבך עם גורמי החוק, נשפט למאסר ראשון בגיל 23 וזמן קצר לאחר שחרורו נשפט לשני מאסרים נוספים. לאחר שחרורו ממאסרו האחרון הועמד בפיקוח שירות המבחן בשנת 2009, שהתרשם כי הוא מתקשה לנהל אורח חיים נורמטיבי.

באשר לעבירות נושא הערעור, התקשה המערער לקחת אחריות על ביצועו, בפער מהודאתו בביהמ"ש. לדבריו, המתלונן היה חייב לו כסף אך הוא לא איים עליו, לא תקף אותו ולא החזיק בסכין.

קצינת המבחן מציינת, כי התייחסות זו לא מאפשרת להבין את הנסיבות העומדות בביצוע העבירות והתנהגותו האלימה,

שכן המערער מטיל את האחריות לאירוע על התנהגות המתלונן ולא מסוגל לחוש אמפתיה כלפיו וכלפי הפגיעה בו.

שירות המבחן התרשם שהמערער מנהל אורח חיים שולי במשך שנים רבות, מעדיף להטיל אחריות למצבו על גורמים חיצוניים שאינם בשליטתו, דבר שמקשה עליו לשנות באופן משמעותי את חייו ולזנות דפוסים מכשילים.

באשר לסיכון להישנות עבירות מצדו, סבורה קצינת המבחן על סמך פרמטרים שהביאה בעמוד 3 לתסקיר, כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המערער באמצעות שילובו בתהליך טיפולי, ומשכך היא נמנעת מהמלצה טיפולית כחלופה עונשית.

מהאמור בתסקיר שירות המבחן, כפי שהדברים הובאו לעיל, עולה כי מדובר בתסקיר שלילי בכל הפרמטרים נושא הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ומשכך צדקה ב"כ המאשימה כאשר עתרה לפני בימ"ש קמא להטיל על המערער עונש של מאסר שלא ניתן לרצותו בעבודות שירות, וצדק ביהמ"ש קמא כאשר לא כיבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים עובר להודאתו של המערער ולהגשת תסקיר שירות המבחן.

בימ"ש קמא התייחס בחומרה למעשיו של המערער ואנו רואים עין בעין איתו את הגדרתם כמעשי אלימות חמורים המעוררים סלידה. כך במיוחד כאשר המערער השתמש בסכין על מנת לקבל כסף שלטענתו המתלונן היה חייב לו.

אף אנו, כמו שירות המבחן, וכמו ביהמ"ש קמא, איננו מתעלמים מעברו הפלילי המכביד של המערער כפי שפורט בעמוד 13 למעלה בגזר הדין, ומהתסקיר השלילי של שירות המבחן כפי שהובא לעיל.

לאור האמור לעיל, מתחם הענישה שנקבע ע"י ביהמ"ש קמא בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר בסיפא עמוד 13 לגזר הדין, מקובל עלינו, וגם מיקומו של המערער בתוך המתחם, בהתחשב בכך שעבר את העבירות 3 חודשים אחרי שהוטל עליו עונש מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שהופעל ע"י בימ"ש קמא בהחלטה משלימה, מקובל עלינו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.9.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום כ"ד סיוון
תשע"ד, 22/06/2014
במעמד ב"כ המשיבה
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

צבי ויצמן, שופט

שמואל בורנשטיין,
שופט